

ΔΙΚΤΥΟ 12

Παιδεία & Εκπαίδευση

ΚΕΙΜΕΝΟ 12.4

Οι καλλιεργημένοι άνθρωποι

Ο Άντον Τσέχοφ (1860-1904) ήταν Ρώσος θεατρικός συγγραφέας. Το απόσπασμα προέρχεται από γράμμα του στον αδερφό του Νικολάι τον Μάρτιο του 1886, έναν ταλαντούχο ζωγράφο και συγγραφέα ο οποίος ήταν βυθισμένος στις καταχρήσεις.

[§1] Οι καλλιεργημένοι άνθρωποι σέβονται την ανθρώπινη ατομικότητα και γι' αυτό είναι πάντοτε συγκαταβατικοί, γελαστοί, ευγενικοί, υποχρεωτικοί.

[§2] Δε συμπονούν μονάχα τους κατώτερους, τους αδύναμους και τις γάτες. Πονάει η ψυχή τους και για κείνο που δε φαίνεται με γυμνό μάτι.

[§3] Είναι ντόμπροι και φοβούνται το ψέμα σαν τη φωτιά. Δε λένε ψέματα ακόμα και για τιποτένια πράγματα. Το ψέμα προσβάλλει εκείνους που το ακούνε και ταπεινώνει στα μάτια τους εκείνους που το λένε. Δεν παίρνουν ποτέ πόζα, στο δρόμο είναι όπως και στο σπίτι τους, δε ρίχνουν στάχτη στα μάτια του κατώτερού τους.

[§4] Δεν είναι φλύαροι και δεν αναγκάζουν τον άλλο να ακούει τις εκμυστηρεύσεις τους όταν δεν τους ρωτάει. Δεν ταπεινώνονται για να κερδίσουν τη συμπόνια του διπλανού. Δεν παίζουν με τις ευαίσθητες χορδές της ψυχής των άλλων για να κερδίζουν σαν αντάλλαγμα αναστεναγμούς και χάρδια.

[§5] Οι μορφωμένοι και καλλιεργημένοι άνθρωποι δεν είναι ματαιόδοξοι. Δεν ενδιαφέρονται για όλα εκείνα τα ψεύτικα διαμάντια, όπως είναι λόγου χάρη η γνωριμία με μια διασημότητα, η χειραψία με τον τάδε αναγνωρισμένο άνθρωπο, η αναγνώριση από τους πάντες όταν μπαίνουν σε μία ταβέρνα. Ο πραγματικά καλλιεργημένος άνθρωπος προτιμά να μένει στην αφάνεια ανάμεσα στο πλήθος, αποφεύγει τη διαφήμιση. Κι όπως είπε και ο Κριλόβ, «ένα άδειο βαρέλι δημιουργεί πολύ μεγαλύτερη ηχώ από ένα αντίστοιχο γεμάτο».

[§6] Αν έχουν ταλέντο, το σέβονται. Θυσιάζουν γι' αυτό την ησυχία τους, τις γυναίκες, το κρασί, την κοσμική ματαιότητα. Είναι περήφανοι για την αξία τους και έχουν συνείδηση της αποστολής τους.

[§7] Αηδιάζουν από την ασχήμια και καλλιεργούν μέσα τους την ομορφιά. Δεν μπορούν να κοιμηθούν με τα ρούχα, δεν μπορούν να βλέπουν στο τοίχο κοριούς, να πατούν σε φτυσιές. Δαμάζουν όσα μπορούν και εξευγενίζουν το ερωτικό ένστικτο. Δεν

κατεβάζουν βότκα όπου βρεθούν. Πίνουν μονάχα όταν είναι ελεύθεροι και τους δίνεται ευκαιρία. Γιατί τους χρειάζεται «γερό μυαλό σε γερό κορμί».